

Translation © Leoš Suchařipa 1983
c/o DILIA Praha

Príběh dámo uplynulých dní
Preložil Leoš Suchařipa

N. V. Gogol
H R A C I

O S O B Y

Ucharev

Utšitel

Svochnëv

Krugel

Glov staršl

Glov mladšl

Zamučnyškin

Alexej

Gavrilka

Pokoř v hotelu.

/Icharev vejde v dopravodu hoteloveho
řisnika Alexeje a sveho sluhy Gavrilky/

Alexej

Raće, prosim, raće! Tohle, prosim,
tohle je pokojické! Tady budete mit
klid, není tu vůbec hluk.

Icharev

Hluk tu sice není, ale pořítám, že lehka
řizda je tu v pane zbroji. Skokani, že?

Alexej

Jestli raće hovorit o blechach, tak to
budte naprasto klidny. Pokud vas kousne
blecha nebo řtenice, tak to už je naše
odpovědnost, s tím stojíme a padáme.

Icharev

/Gavrilkovi/ Běž, vylouž veš z kóřaru.
/Gavrilka odejde. Alexejovi/ Jakpak ti
řikají?

Alexej

Alexej, prosim.

Icharev

Poslechni, Alexej, /významně/ kdo
u vas ted bydlit? Povidej!

Alexej

Ted se tady bydlit hodně, skoro všechny
pokoje máme obsazene.

Icharev

A konkretně kdo?

Alexej

Petr Petrovič Zvochnov, plukovník Krn-
gel, řtěpan Ivanovič Utěšitel ...

Icharev

Hraji karty?

Alexej

Ted to bude řesta noc, oo si k tomu sed-
ti.

Icharev

Tady máš dvě stovky! /Da mu ře/

Alexej

/se ukloni/ Uctive díky.

Icharev

Potom dostaneš vic.

Alexej

Uctive díky, milostpane.

Icharev

Hraji spolu?

/Alexej a Gavriika nesou skopek,
umyvadlo a ručník/

3.

To je podivná, co? Každý paklik má ce-
nu zlata. S každým jsem se naděl, až se
ze mě lilo. Ono se to snadno řekne, ale
mě se ještě teď dělájí mžitky před oč-
ma z toho zatraceného vzorku. Ale stálo
to za to, protože teď je to hotový kapi-
tál. Dětem se to dá odkázat v dědictví!
Tady je ta posvátná sada, to je ta perla!
Proto má taky své jméno. Ano, dal jsem
jí jméno Adelaida Ivanovna! Posuž mi
stejně dobře, drahoušku, jako mi poslou-
žila tvá sestřička, vyhraš mi taky osmde-
sat tisíc a já ti, až přijedem domů, po-
stavím mramorový pomník! V Moskvě ho ob-
jednám. /Zaslechně hluk a rychle zavře
kuřák/

Icharev

/Icharev otvírá kuřák, který
je plný balíček karet/

2.

Dobře. Promluvime si spolu později.
/Gavriika přináší kuřák/ Polož ho sem.
Tedy mi bézte připravit koupel a holení.
/Sluha a číšník odejde/

Icharev

Čestné slovo!

Alexej

Ty lžes, ty šejtří!

Icharev

U Vachramejčkina. U zdejšího obchodníka.

Alexej

Ale kde?

Icharev

Ne, prosím, mlodstpani je kupovali, sami.

Alexej

Tady máš ještě jednu zelenou! /Strka
mu peníze/ A když mi počítá posloužís,
dostaneš ještě. Přiznej se, karty jsi
kupoval ty?

Icharev

Ne. Nedávno oběhrálí pornička Artunov-
ského a na knížeti Šenkinovi vyhrál
šestatisíc tisíc ...

Alexej

Icharev Go to panstvo, kde je ted? V hotelu?
 Alexej Ano prosim, jsou ted v hale.
 Icharev Pádu se na ně podívat, co je to za li-
 di. /Odejde/

4. /Alexej a Gavriška/

Alexej Jedete zdaleka, co?

Gavriška Z Rjazane.

Alexej Tak to jste z tamní gubernie?

Gavriška Ne, ze Smolenske.

Alexej Aha. Takže statek teda máte ve Smolenske gubernii?

Gavriška Ne. Ve Smolenske máme sto nevolníků a v Kaluzské osmdesát.

Alexej Aha. Takže ve dvou guberniích.

Gavriška Ano. Ve dvou guberniích. Jenom sluzeb-
 ničtva co máme! Ignatij je na studené
 předkrmý, Pavliček, ten dřív jezdil
 s mlóstiřanem, Gerasim je lokaj, Ivan,
 ten je taky lokaj, potom Ivan, co vodi
 psy, potom Ivan muzikant, kuchar Grigorij,
 kuchar Semjon, Varuch je zahrádník, Demen-
 tij kočí, tak to u nás chodi.

5. /Pitiz, Krugel a Svochněv opatrně
 vchazejí/

Krugel Já vám vážně strach, aby nás tady nepřit-
 stih.

Svochněv

Neboj se, utěšitel už ho tam zdrží.
 /Alexejovi/ Běž, kamaráde, volají tě!
 /Alexej odejde. Svochněv rychle přejde
 ke Gavriškovti/ Odkud je mlóstiřan?
 Gavriška Ted z Rjazane.

Svochněv Ma tam panství?

Gavrilka Ma.

Svochněv Hraje karty?

Gavrilka Hraje.

Svochněv Lady máš zelenou! / Da mu bankovku /
Pověz nám všechno!

Gavrilka A neřeknete to mládstpánovi?

Oba Neřekneme, neboj se!

Svochněv Jak si teď stojí, je při penězích, co?

Gavrilka Znáte plukovníka Čebotarjova nebo ne?

Svochněv Ne. A co má být?

Gavrilka Bude to tak tři neděle, co jsme na něm
vyhráli osmdesát tisíc v hotovosti a
kocár varšavské výroby a kufřík a kobe-
lec a zlaté epolety, za které jsme stržli
11 rovných šest stovek.

Svochněv /Vyznamně pohledne na kruhla/ Aha. Osmdesát tisíc!

/Kruhel kroutí hlavou/

Ze by v tom byl podvod? To si hned zjis-
time. /Gavrilkovi/ Poslechni, když je mlá-
lostpán doma sám, co dělá?

Gavrilka Jak to, co dělá? To je jasné, co! Jednou
je to mládstpán, tak se chová vybraně!
Nedělá nic.

Svochněv Ižeš.
Nejspíš si celý den hraje s kartami.

Gavrilka To nemůžu vědět, jedním s mládstpánem
teprv čtrnáct dní. Dív s ním vřáde jezdit
Pavliček. Taký máme lokaže Gerasima, potom
Ivana, taký lokaže, Ivana, co vodi psy,
Ivana muzikanta, kuchare Dementije a ne-
dávno jsme jednoho vzali z vesnice.

Svochněv /Kruhlovi/ Hraješ hrát, co?

Krugel

Velmi pravděpodobně.

Svochněv

Ale za zkoušku nic nedáme.

/Oba oděhnou/

6.

Gavrilka

/Gavrilka sám/

Bikovni panti! A za stovku dekuju. Bude
 Matrjone na cepec a taky capartum po
 permicku. Bože, jak já mám rád ten zlí-
 vot na kolečkách! To se dá vzdýcky něco
 trhnout. Milostpan té pošle něco koupit
 a z pětky ti zůstanou drobné za nehty
 vzdýcky. Když já si pomyslim, jaký má to
 panstvo život! Sedí si, kam se jim za-
 chce! V Smolensku už je to nuda, jedes
 si do Rjazaně, nechce se ti do Rjazaně,
 jedes si do Kazaně. Nechceš do Kazaně,
 Jaroslavu. Jenomže pořád nevím, které
 z těch měst je víc lokálně patriotické,
 Rjazan, nebo Kazan. Kazan bude proto lo-
 kálně patriotická, protože v Kazani ...

7.

Icharev

Nic zvláštního ti panové nejsou, jak se
 mi zdá. Ale stejně ... chtěl bych je
 dostat do spárů! Bože můj, to bych teda
 chtěl! Když na to pomyslim, vážně, srdce
 mi bije jako zvon. /Bere si štětku, mydlo,
 sedne si před zrcadlem a začne se holit/
 Mně se prostě třesou ruce, ani oholtit se
 nemůžu.

/Vejde Alexej/

Alexej

Date si něco k jídlu?

Icharev

No ovšem, ovšem. Přines studentou misu
 pro čtyři osoby. Kaviár, uzeneho Lososa,
 asi čtyři lahvičky vína ... A teď dej
 najíst jemu ... /Ukáže na Gavrilku/

Alexej /Gavrilkovi/ Ráste, prosím, do kuchyně, máte to tam připravené. /Gavrilka od-
cháztí/

Icharev

/pokračuje v holení/ Poslyš! Kolik ti
dal? Hodně?

Alexej

Kdo, prosím?

Icharev

No tak se nevytáčeš a mluv!

Alexej

Ano, prosím. Tak za obsluhu mi račil
dat ...

Icharev

Kolik? Pět set?

Alexej

Ano, prosím, pět set račil dat ...

Icharev

Ode mě nedostaneš pět set, ale - vidíš,
na stole leží tisícovka? Vezmi si ji, co
se bojíš, ona tě neukousne! Jediné pošti-
vost od tebe vyžaduju, rozumíš, víc nic.
Karty at jsou u Vachramejšina nebo u Ji-
ného obchodníka, to není moje věc, ale
ty dostaneš ode mě - na památku - jednu
sadu. Mai /Da mu započetený balíček ka-
ret/ Rozumíš?

Alexej

No jasné. Na to se spolehněte, to už je
moje věc.

Icharev

A poradně ji schovej, kdyby tě šacovali
nebo tak, aby ji nenasíl. /Polož štětku
a mydlo/

/Alexej odejde/

To je dobré, to je víc než dobré, to je
báječné. Protože bych jim nesmírně rád
pusťil ziloni /Utré se do ruceknu/

8.

/Svochněv, Kružel a Utěstetel ve-
jdou a uklánějí se/

Icharev

/s poklonou jim spěcha vstříc/ Prosím za
promínutí, panové. Pokoj, jak vidíte,
není nic moc: čtyři zidle všeho vsudy.

Milé pohostinství našeho hostitele je nám
mílejší než veškeré pohodlí.

I v malých pokojích ziji dobří lidé.

Utešitel

Svochnév

Utešitel

To říkáš pravdu. Já bych nemoh bez spo-
lečnosti žít. /Kruglovi/ Pamatujes,

velevážený, jak jsem přijel do tohotole
hotelu: sám jako kůl v plotě. Představ-
te si: ani jeden známý! Majitelka je sta-
rá baba. Ne chodí jakási uklizačka s ha-
drem v ruce, obléda strážníka, vidím, že
kolem ní se točí nějaký vysloužilý voják,
zřejmě na lačný žaludek... No nuda smrtel-
ní! Osud mi poslal do cesty jeho a potom
jsem při jakési náhodné příležitosti poznal
tohotole... No já se zarádovával jako malý
kluk! Ne, já nemohu, nemohu ani hodinu
strávit bez příjemné společnosti. Všechno
musím někomu vyprávět: prostě co na srdci,
to na jazyku.

Krugel

To není žádná vlastnost, příteli, nýbrž
je to tvo chyba. Čeho je moc, toho je při-
liš. Byl jsi už zřejmě nějakou podveden,
že?

Utešitel

Ano, byl jsem podveden, vždycky jsem pod-
veden a vždycky budu podveden. Ale já
přesto nemohu žít, abych nebyl upřímný:

Krugel

Ne, přiznám se, to je pro mě nepochoptel-
né. Každý ve mně nesmí číst jako v otevře-
né knize. Jo, přátelství - to je něco ji-
ného!

Utešitel

Ano, ale člověk je součástí společnosti.
Ano, je, ale ne celý.

Krugel

Utešitel

Je. Celý.

Krugel

Ne, celý ne.

Utešitel

Je. Celý.

Krugel

Ne, celý ne.

Utešitel

Je! Celý!

Svochnév /Utéstitel/ Nehádej se, kamaráde, nemá pravdu.

Utéstitel

/se rozpálí/ Ne, já to dokážu. To je prostě povinnost... to je, to je, to je... to je, to je, to je... to je, to je, to je... to je, to je, to je...

Svochnév

No to je konec! On je hrozně vášnivý diskutér: par prvních slov ještě můžete jakž takž pochopit, ale dál už nerozumíte vůbec nic.

Utéstitel

Já prostě nemůžu, nemůžu! Jakmile se začítom, tak já se přestanu kontrolovat. Obvykle už dopředu oznámím: "panové, bude-li řeč o něčem podobném, promiňte, ale já se neznám, skutečně neznám". Plně jako vodka se mi to vrtá do hlavy a žluč se ve mně zrovna vrtá, zrovna vrtá.

Icharev

/pro sebe/ Kdepak, příteli! Lidí, co se dají strhnout a rozohní se při slově povinnost - to známe! V tobě se možná vrtá žluč, ale rozhodně ne v tomhle případě! /Nahlas/ A co byste, panové - zatímco veme diskuzi o svaté povinnosti - co byste řekl kartičkám? Neposadíme se k málemu banku?

Utéstitel

/V průběhu jejich rozhovoru je na stole přichystáno občerstvení/ Jak rácte, když to nebude o velké peníze, proč ne?

Krugel

Člověk se nikdy nemá stranit nevinných zábah.

Icharev

Tady v hotelu snad budou mít karty?

Svochnév

No zdale, stačí říct.

Icharev

Karty!

/Alexej připravuje karetní stolek/

A zatím, pánové, prosím! /Ukazuje na připravené občerstvení, jde k němu/
Ten jeseter, zdá se, leccos pamatuje, ale kaviár ještě ujde.
/se soustem v ústech/ Ne, jeseter taky ujde.
Krugel /se soustem v ústech/ Sýr je dobrý. A kaviár není špatný.
Svochněv /Kruglovi/ Pamatuješ na ten skvělý sýr, co jsme jedli před čtrnácti dny?
Krugel Ne, já nikdy v životě nezapomenu na sýr, který jsem jedl u Petra Alexandroviče Alexandrova.
Utěšitel Kdy je totiž sýr dobrý, velevážený? Dobry je tenkrát, když na jeden oběd se ti podaří nalozit druhý - v tom okamžiku se odhalí jeho pravý význam. Dobry sýr je totiž, co dobrý hotelier. Rika: "Prosím, pánové, ještě je místo".
Icharev Prosím, pánové, karty jsou na stole, jste je místo!
Utěšitel /jde ke křesetnímu stolu/ Staré zlaté časy! Pojd sem, Svochněve, podívej se, karty! Co tomu říkáš? To už je nějakých let ...
Icharev /stranou/ Nehraj to na mě, ty káspare! Kdo bude mít bank? Vy?
Icharev Jak si rácte přát. Ale jen malý. Tak do pěti set. Sejměte, prosím. /Rozdává. Záčína "oko" /
Svochněv /Ozývají se hlasy hráčů/
Slona viděti - radost veliká!
Utěšitel Podejte mi, kamaráde, kartu pro štěstí naši milostivé pani gubernátorové.
Krugel Jste jednu, s vasiu dovolenim, prikou-
pim.

Utěšitel Svochněv, dej sem křidu, to se musí za-
psat a hned smazat.
Svochněv Ksaku! Já jsem tropi!
Utěšitel A moje stovka horí!
Krugel Tak dvacet bere, když ráče dovolit.
Utěšitel /pruče vstane, poodejde, pro sebe/
kručix, tady něco nehraje! To jsou
jeho karty, přece nejsem slepej!
/Hra pokrácuje/
Iharev /Kruglovi/ Necháte si obě, smím-li se
zeptat?
Krugel Ano.
Iharev /Svochněvovi/ Vy nejdete?
Svochněv Já tuhle hru vynesám, když dovolíte.
/Vstane a rychle přejde k Utěšiteli/
Kamaráde, to je važí! Fixluje a svind-
luje, jak se mu zlíbí. Falešný hráč
prvního stupně!
Utěšitel /vzrušeně/ A to se mám zřeknout osmdesá-
ti tisíc, kručix!
Svochněv Ovšem že se jich musíme zřeknout, když
je nevyhražem!
Utěšitel No to se ještě uvidí. Zatím si s ním
promluvíme.
Svochněv Co mu chceš říct?
Utěšitel Přiznám se mu se vším.
Svochněv Ale proč?
Utěšitel To je náš člověk. Jdem. /Jdou k Ihare-
vovi a každý mu položí ruku na rameno/
Zbytečně plytváte střílvem.
Iharev /sebou trhne/ Cože?
Utěšitel Co bychom si povídali, ptáka poznáš po
perí a rovný rovněho si hledá.

Icharev

/uctivě/ Dovolte, v jakém smyslu tomu mám rozumět?

Utěšitel

Tak. Prostě. Bez dalších slov a dlouhých
cavyků. Viděl jsem vaše umění a věřte
mám, že si umíme vzít takových hodnot.
A proto vám jmenem svých kolegů navrhuji
prátelecký svazek. Když spojíme naše zna-
losti a kapitál, můžeme operovat mnohem
úspěšněji, než kdy budeme jednat každý
sám.

Icharev

V jaké míře můžu chápat spravedlivost
vašich slov, která jste ... ?

Utěšitel

V následující míře: upřímnost za upřím-
nosti Tady na tom místě se vám bez mu-
centi přiznávám, že jsme se smluvili,
abychom vás oskubali, neboť jsme vás
měli za člověka obyčejného. Ale teď vi-
díme, že jsou vám dostupná vyšší tajem-
ství. Jste tedy ochoten přijmout naše
práteleství?

Icharev

Tak laskavě návrh nemohu odmítnout.

Utěšitel

Podějme si tedy ruce.

/Všichni si podaří s Icharevem
ruku/

Od tohoto momentu máme všechno společné!
Přetvářku a všelijakou obradnost přenech-
me jiným! Dovolte otázku: kdy jste začal
studovat do hloubky tajemství vyššího
poznání?

Icharev

Mám-li být upřímný, už od útlých dětských
let bylo mou snahou osvojit si tuto pra-
xi. Jiz ve škole jsem v době vyučování
držel pod lavicí bank svým spoluzákám.
Ja jsem si to myslel. Takové mistrov-
ství nelze získat jinak než právě důsled-
ným tréninkem v letech ještě ohebného
mládí. Pamatujes se, Svocnève, na to
neobvyčejně dítě?

Utěšitel

Na jaké dítě?

Icharev

Učestitel No řekl to!

Svochněv

Na takovou věc nezapomenou do smrti. Po-
vidá mi jeho svagr/ukáže na Učestitele/
Andrej Ivanovič Pjatkín: "Svochněve,

chceš vidět zážrak? Jednadvacetiletý chla-
pec, syn Michaila Ivanoviče Kubyšova,
řídí tak mistrovsky, že to nevidíš
u žádného karbaníka! Seber se, jed do
Tětuševského újezdu a uvidíš! Tak jsem
samozřejmě hned vyrazil do Tětušovského
újezdu. Ptám se, kde leží panství Michail-
la Ivanoviče Kubyšova a jednu rovnou

k němu. Narizuju, aby mě ohlásili. Přijde
starší člověk, já se představím a povi-
dam: "Promíňte, já jsem slyšel, že vám
pámbu nadělil neobyčejného syna". -
"Ano, přiznám se", povídá ten starší člo-
věk / a to se mi líbilo, že bez vseliljake
domyšlivě samolibosti a tak/ "ano", po-
vidá, "je to tak, ačkoli to není slušné,
aby otec chválil vlastního syna, ale to
je skutečně v určitém smyslu zážrak.

"Miso!" povídá, "pojd sem a ukáž ho sto-
vi, co umíš!" No, chlapce, prostě dítě,
nesahal mi ani po ramena, v očích nemel
taký nic nenormálního, ale když začal
rozdávat - pánové, já se nestacil dívat.
To se prostě neda popsati!

Icharev

Skutečně se nic nedalo poznat?

Svochněv

Naprosto nic, žádná stopa! Díval jsem
se jako ostříž.

Icharev

Nad tím zůstává rozum stát!

Učestitel

Fenomen, prostě fenomen.

Icharev

A když si pomyslim, že při tom potřebu-
jete ještě vědomosti založené na přesném
vidění, pozorne studium vzorku ...

Učestitel

Tak to je teď precí jenom lehot. Před
už se znacky na rnu prakticky nepouží-
vají. Dneska jde o to, aby se prostudo-
val klíč.

Icharev

To znamená ... jaký klíč?

Utěšitel

No, klíč ke kresbě na rubu karet. Exi-
stuje v jednom městě, konkrétně ho ne-
chci jmenovat, jeden vážený chlapík,
který se ním jindy nezabýval a teď právě
tímhle. Každý rok dostává z Moskvy ně-
kolik stovek balíčků - od koho konkré-
ně, to je zatím zahalené tajemstvím...
Jeho povinnost spočívá v tom, že rozbe-
ře vzor na zadní straně každé karty a
pošle pouze klíč: u filka červeného je
takto rozložena kresba, u esa zaludové-
ho takhle a tak dále. Jenom za tohle,
panové, dostává padesát tisíc ročně!

Icharev

To je, nicméně, důležitá věc!

Utěšitel

Ono to tak ostatně i má být. V politické
ekonomii se tomu říká děba práce. To
máte totez, jako výrobce kočárů. Neděla
přece všechnu práci sám. Platí jak ková-
ře, tak čalouníka. A na tom svět stojí -
jinak by život na zemi pozbyl smyslu.

Icharev

Dovolte, abych vám položil jednu otázku.
Jak jste dosud postupovali, abyste pus-
ti do oběhu značený balíček karet? Vzdyc-
ky přece není možné podplatit číšníka.

Utěšitel

Chraň buň! To je taký nebezpečné! Někdy
se vám může stát, že prodáte sám sebe.
My to děláme jinak. Jednou jsme postupo-
vali následovně: na výroční trh přijíždí
nás agent a ubytuje se v místním hotelu
jako obchodník. Stánky ještě nestaví
pronajmout, kufry a balíky má zatím v po-
koji. Zítra v hotelu, utráci za jídlo a
pítí a na jedinou zmlú neznamo kam, aniž
zaplatí účet. Majitel hotelu prohlédává
jeho pokoj a vidí, že tam zůstal jeden
kuf. Otevře ho - a ejhle: sto komplet-
ních balíčků karet. Karty se přirozene
okamžitě prodají v dražbě. Dali je o pět-
ku lacinějš, takže místní obchodníci jim
mohli ruce utrhnout. A za čtyři dny nemel
v celém městě nikdo ani na pivo.

Icharev

To je velmi obratné.

Svochnév

No a u toho, u velikostatkáře?

Icharev

Co u velikostatkáře?

Utěšitel

Na záležitost taky nebyla provedena

spatně. Nevím, jestli ho znáte, zlíje tu jeden státek, jistý Arkadij Andrejevič Dergunov, člověk nesmírně bohatý. Kartý hraje skvěle, je čestný, že to nemá obdoby, dostal se k němu, rozumíte, není nijak možné: všechno si hlídá sám, lidí má vyceповané, samý komorník, dům je hotový palác, vesnice, sady, zahrady - všechno na anglický způsob. Jednou se ruský státek jako když ho vyšíje. My už jsme tam tři dny a ne a ne vymyslet, jak na to. Konečně jsme na to přišli. Jednou rano se řítí kolem trojka po silnici. Na voze sedí opílá společnost, všichni mají přebřano, že si to neumíte představit, nulákají písne a řvou jako na lesy. Na takovou podívanou, to se ví, se běží kouknout všechno služebníctvo: zevnuji, smějí se a na jednou si všimnou, že z vozu něco vypadlo. Přiběhnou blíž a vidí, že je to kutr. Mávali, kritiči "Zastavte!" - ale kde! Nikdo je nestyší, ženou se dál, jen se za nimi přestí. Lidí otevřou kutr a vidí prádlo, nějaké šatstvo, dva tisíce v bankovkách a sady karet - takových čtyřicet. No přirozene, peníze vydat nechtěli, ale kartý přišly na panský stůl. Druhý den večer měli všichni, hostitel i hosté, srajtorle jako vymetene. A my jsme táhli dál.

Icharev

Velmi vtipné. Lidí tomu říkají podvod a ještě vbeličak, ale vzdýt je to bystrost, pronikavost a všestranné rozvinutý talent.

Utěšitel

To říkají lidí, co nerozumějí kartám. V kartách neexistuje předstírání. Kartávan nesetřít nikoho. V kartách neznám prátra! Nemáš si ke hře sedat a hotovo! Kartý jsou velmi demokratické.

Icharev

To se právě neznává, že karbaník může být mravný člověk. Já znám jednoho, ten má taký slabost k falešné hře, ale že- brakoví dá poslední vlnu, zatímco bude

- Klidně souhlasit, aby se tři spojili proti jednomu a vysílá ho do dne, ale panové, když už jsme se dali na upřímnost, já vám ukázu podivuhodnou věc: vite, čemu se říká souborná nebo vybraná sada? Totiž sada, ve které například já můžu na značnou vzdálenost uhadnout každou kartu?
- Utešitel Vim, co to je, ale možná na jiný způsob. Můžu se vám pochlubit. Něco takového najdete nikde na světě. Téměř pět letu jsem potom nemožná sluneční světlo. Doktor měl obavy, že se mi zantí zrak. /Vydává jí z kufříku/ To je ta krásavice! Nemějte mi to za zlé, panové, ale ta má své jméno. Jako člověk.
- Icharev Jak to, jméno?
- Utešitel Jmenuje se Adelaida Ivanovna.
- Utešitel /se počechtává/ Slyšís to, Svochněve, to je úplně nová myšlenka: pojmenovat sadu karet! Mě to připadá velice vtipné. Adelaida Ivanovna!
- Svochněv Vyborně! Adelaida Ivanovna. Velmi dobře.
- Utešitel Adelaido je Němka! Slyšís, Krugle, to je mazelka pro tebe!
- Krugel Copak já jsem Němec? Můj dědek, to byl Němec. A ani ten neuměl německy.
- Utešitel /si prohlíží sadu/ To je fakt, tohle je poklad. Naprosto nic není vidět! Opravdu každou kartu poznáte na jakoukoli vzdálenost?
- Icharev Prosim, já si stoupnu na pět kroků od vás a určitě vám každou kartu. A za každou chybu zaplatím dva tisíce.
- Utešitel Tak tohle je...?
- Icharev Sedma zelená.

Utšitel

Amo. a tahle?

Icharev

Kulovy spodek.

Utšitel

Krucifixi a tahle?

Icharev

Destka zaludova.

Utšitel

Nepochopitelne!

Krugel

/krcl rameny/ Nepochopitelne!

Svochnov

Nepochopitelne!

Utšitel

Dovolte, ja se jeste podivam. /Prohli-

zi sadu/ To je bajecna vec. Ja uz stoj
za to, abyste ji dal jmeno. Ale dovolte,
abych poznamenal, ze dostat ji do hry je
velmi tezké. Leda s nejakyh nezkusenym
hracem, protoze ji musite vymenit sam.

Icharev

To se preci dela jen pri vashive hre,
kdyz je v banku takova suma, ze i ten
nejzkusenejsi hrac ztraci klid. A kdyz je
clovek vyveden z konceptu, da se s nim
udelat cokoliv. Vite, co se stane s nej-

lepšimi karbaniky, kdyz hraji den a noc
a den a noc bez prestanku? Tak se zaberon
do hry, ze zapomenou, jak se jmenuji.
V hazardni hre vymenim karty vzdycky.
Cely fil spociva v tom, ze clovek musi
zachovat chladnou hlavu, zatimco ostat-

nim se vari krev, to mi vetste. A zpuso-
vu jak upoutat pozornost ostatnich ne-
cim jinym jsou tistic. Staci treba, kdyz
upozornite hrace, ze spatne spocital

vklad: vsechny ocl se k nemu okamzite
upnou - a vtom je sada vymenena.

Utšitel

Vidim, ze krome mistrovstvi jeste umi-

te zachovat chladnou hlavu. To je dule-
zita vec. Vase priatelstvi ma tak pro nas
jeste vetsi význam. Nechme stranou vse-
lidskou etiketu a falešnou obradnost a
pojme si tykati!

Icharev

To uz jsme meli davno.

Utšitel

Stepniku, prines sampanské! At zije nas
priatel'sky svazek!

Icharev To se musí zapít!

Svochněv Jsme připraveni hrdinsky se bit, všechny zbrane máme nabité, sll máme taky dost, ale nemáme s kým.

Icharev Právě, právě! Nemí tu pevnost, kterou bychom vzali útokem. To je ta chyba.

Utěšitel Co se dá dělat, nepřítel nám zatím chybí. /Divá se upřene na Svochněva/ Co? Ty se tváříš, jako bys chtěl říct, že nepřítel nechybí.

Svochněv Ano, nechybí, ale ...

Utěšitel Já vim, na koho mříš.

Icharev /žive/ Na koho? Kdo je to?

Utěšitel Ale přibost. Vymýšlí si nesmysly. Je tady totiž jeden statkář, bydlí na osmičce, nějaký Michal Alexandrovič Glav. Ale to je zbytečné ztrácení času, ten vůbec nehraje karty. My už se kolem něho něco naskakali ... Já se o něj město ucházeli, správečili jsme se, získal jsem jeho důvěru, a přesto jsem ničeho nedo-
sah.

Icharev No ale poslechni, co kdybych s nim promluvil já? Možná že ... To nemůžeš vědět ...

Utěšitel Já ti říkám už napřed, že to bude zbytečné na práce.

Icharev No pojďme to zkusit, zkusme to ještě jednou.

Svochněv No tak ho aspon přived. Když se to nepodaří, tak si v krajině připadej pokocame. Proč to nezkusit?

Utěšitel No prosím, mě to nic neudělá. Když ho chcete přivést ...

Icharev Přived ho ted hned, prosím te.

Utěšitel . Jak si rácte přet. /Odejde/

Icharev

Konečně, co můžeme vědět, to je fakt. Někdy záležitost vyhlíží přebídně, a na jednou ...

Svochněv

Ja si to myslím taky. Tady přece nejde o boha, ale o člověka. A člověk je přece jenom člověk. Dneska ne, zítřka ne, pozítří ne, a popozítří, když ho pěkně zmačkáš, řekne ano. Jsou přece takové lidi. Navenek si hraje na zásadového, ale když se podíváš blíž, vidíš, že je to jednoduší případ a že jsi se zbytečně plasil.

Krugel

Nicméně, tenhle je z jiného testu.

Icharev

Kdyby tak, panebože ... To byste nevěřili, jak se ve mně zrodila touha po aktivitě. Musíte si uvědomit, že poslední vyhru, osmdesát tisíc, jsem získal minulý měsíc, když jsem působil s plukovníkem Čebotarijevem. Od té doby jsem celý měsíc nepraktikoval. Neumíte si představit, jak přišel na to byla nuda, sedět celý měsíc v nečinnosti. Pekelná nuda!

Svochněv

Tu situaci chápu. To máte jako vojvůdce: co ten musí prožívat, když není válka. To je, milý příteli, přímo fatální pauza. Ja to znám podle sebe, s tím nejsou zerty.

Icharev

Víš, to je prostě tak zoufalá situace, že kdyby někdo přišel a dal do banku petku, tak ja si sednu a začnu hrát.

Svochněv

No přirozeně. Takhle už prohráli kalho-ty ti nejostřílenější karbaníci. Začne se nudit, nemá do čeho píchnout, a zoufalství narazí na někoho jak se říká s holým zadkem - a pro nic za nic pustí chlup.

Icharev

A má ten Glou hodně peněz?

Krugel

Ježíšmarjá! Aby nemel, když vlastně nej-
mín tístic nevolník.

Sakra, co kdyby se objednálo šampaňské a trochu jsme ho opili?

Svochněv

Alkohol nevezme do úst.

Icharev

Tak co bysme s ním udělali...? Nějak se mu vetřít do přiznání... Ba ne, já si pořád myslím, že karban je svadná věc, a že kdyby si k nám aspon přisednul, tak by neodolal.

Svochněv

No můžem to zkusit. My budem s Kruglem tadyhle stranou působit, já můžu mit nímální bankík, a vy se s ním bavte, ale nesmíte mu zas věnovat velkou pozornost: starší lidé jsou podezřívaví.

/Sednou si stranou ke kartám/

10.

Utěšitel

Dovol, Ichareve, abych ti představil Mi-
chala Alexandroviče Glova.

Icharev

Mám-li se přiznat, dávno jsem toužil po této cti. Bydlíme v jednom hotelu...

Glov

Mě to taky těší. Škoda, že k tomu do-
cházi tak pozdě, chystám se právě k od-
jezdu...

Icharev

/mu nabídne židli/ Prosím, posáďte se!...
Už jste tady dlouho, v tomhle městě?

Utěšitel, Svochněv a Krugel spolu
tise o něčem hovoří!

Glov

Milý pane, mám už ho až po krk, tehohle
města. Z celé duše bych se odtud co nej-
dřív dostal.

Icharev

A združij vás tady asi neodkladně zále-
žitosti...?

Glov

Ach ano, záležitosti. To je ten zádrhel,
milý pane.

Ioharev

Nemylim-li se, nějaký proces, že?

Glov

Ne, zaplat pámbu, proces to není, ale nicméně je to těžká věc. Vdávám dceru, mly pane, osmáctiletou slečnu. Dove- dete si představit, jaká je to pro otce situace? Přišel jsem, abych koupil různé věci a hlavně abych zastavil v bance pole. Ta zaležitost už je jaksi vyřízená, čekám jenom na peníze, ale to víte, pan- ka má předpisy, a tak to jde pomalu. Dřepim tu úplně zbytečně.

Ioharev

A na jakou sumu - promíňte mi tu drzost - na jakou sumu jste ráčil zastavit vaše pole?

Glov

Na dvě stě tisíc. Měl bych to dostat kaž- dým dnem, ale nějak se to protáhlo. A já jsem tedy jako na trnů! Doma jsem to všechno nechal, rozumíte, že si jenom abych tak řek odskočím. Dcera je nevěsta... no, všechno to čeka. Já se rozhod, že už se na to vykašlu - a pojedu.

Ioharev

To nechcete ani počkat na peníze?

Glov

Co mám dělat, mly pane? Vezmete v úvahu taky možnosti situací. Já už měšic neviděl ženu a děti, dopisy mi nechoď, bůhví, co se tam děje! Celou zaležitost jsem světil synovi, ten tady zůstane. Mam už té byrokracie dost. /Svochněvovi a Krug- lovi / Copak, panové? Já jsem vás, zda se, vyrušil? Vy jste měli nějakou práci?

Krugel

Ale co vás nemá! Nudili jsme se, tak nás napadlo, že si zahrájem.

Glov

Ale vidím tu nějaký bankík.

Svochněv

Jaký bankík? Jenom drobné. Krátíme si dlouhou chvíli.

Glov

Panstvo, panstvo! Dejte na starce! Vy jste všichni mladici. Samozřejmě, na tom není nic špatného, je to spíš pro zaba- vu a v drobných se moc prohrát nedá, to je pravda, ale přesto... Panové, já

Jsem taky hrával karty a znám to ze zkušenosti. Všechno na světě začíná těmi drobnými, ale pozvolna se nevinná zábava zvrhne v hazard.

Svochnév

/Icharevovi/ Už je to tady. Děda je na své parketě. /Glovovi/ No vidíte, vy hned vešlifiké hlouposti připíšete bůh-
vi jak závazné následky. To už je taková
běžná vlastnost všech starých lidí.

Glov

No tak, já zas tak starý nejsem a, ostat-
ně, mluvím z vlastní zkušenosti.

Svochnév

O přítomných jen to nejlepší! Ale vůbec,
stárí lidé jsou takoví: například jestli
se jednou o něco spálí, jsou pevně pře-
svědčení, že jiný se o to nezbytně musí
spálit taky. Pokud někdy šli po nějaké
cestě a - protože nedávali pozor - švihli
sebou na ledu, tak hned kritiči do světa
pravdilo, že po té a té cestě nikdo ne-
může chodit, protože je na ní v jednom
místě led a každý, kdo po ní půjde, se-
bou naprosto bezpečně svrhne. A přitom
vůbec neberou v úvahu, že jiný snad bude
dávat pozor a že má na nohou boty s pro-
tiskluzovou podrážkou. Ne, pro takové
věci nemáš smysl. Na ulici kousne člově-
ka pes, to znamená, že všichni psi kou-
sou, a proto nikdo nemá chodit na ulici.

Glov

Tak je to, milý pane. Je to síce, na
jednu stranu, pravda, že máme takovou
chybu ... Ale vždyť mládež - no posuďte
sami! Vždyť se pořád někam ženou a říti,
div si nezlámou vaz!

Svochnév

To je právě to, že u nás neexistuje
v ničem míra. V mládí vyvádíme, že to
ostatní s námi nemůžou vydržet, a v sta-
ří jsme takoví pokrytci, že to s námi
ostatní nemůžou vydržet.

Glov

To o nás máte tak špatné mínění?

Svochnév

Ale ne, proč špatné mínění? To je prav-
da, víc nic.

Icharev

Dovolte, abych řekl svůj názor: tvoje
mínění je radikální ...

Utestitel

Pokud jde o karty, já naprosto souhlasím s panem Glovem. Sam jsem hrával. Velmi vášnivě jsem hrával. Ale blahorečím osudu, že jsem toho nechal. Ne proto, že bych byl prohrál, nebo proto, že jsem byl proti osudu vyzbrojen. Můžete mi věřit, že to ještě nic není. Ale podstatné je to, že prohra není zdaleka tak důležitá, jako je důležitý duševní klid. Jenom to vzrušení, které člověk prožívá při hře, at si kdo chce co chce, ale to vzrušení zřejmě krátí náš život.

Glov

Tak je to, milý pane, čestné slovo, tak je to! To jste podotknul velmi moudře. Dovolte, abych vám položil jednu neskromnou otázku: tak dlouho už mám tu čest využívat naší známosti, a pořád ještě dou- sud ...

Utestitel

Jakou otázku?

Glov

Rád bych znal, i když je to choulostivé téma, kolik je vám let?

Utestitel

Devětatřicet.

Glov

Představte si! Co to je, devětatřicet let? Jste ještě mladíci! Kéz by u nás

v Rusku bylo víc takových mužů, kteří by tak rozumně uvazovali! Panebože na nebesích, co by to znamenalo! Proste zlatý věk, panové, blaho přímo nadpozemské. Já děkuju osudu, čestné slovo, děkuju osudu, že jsem se s vámi seznámil.

Icharev

Ujistuji vás, že jsem tehož minent. Kdyby zaleželo na mně, já bych mládež ke kartám vůbec nepouštěl. Ale proč by se nemohl pobavit rozvázný člověk, přijít na jiné myšlenky? Na příklad ctihodný kmet, který už nemůže tancovat?

Glov

Ano, to je pravda, ale ujistuju vás, že v životě je tolik radosti, tolik povinnosti abych tak řekl svatých, že ... Ne, panstvo, dejte na starost! Pro člověka není vyššího poslání než rodinný život u domácího krbu. Všechno, co vás obklopuje, vzdyt je to všechno jenom rozrušení,

čestné slovo, panstvo, panstvo, rozruše-
 ní, ale skutečnou rozkož jste ještě neo-
 kusili. Treba já, na mou duši, nemázu se
 dočkat, až uvidím svoje děti, čestné slo-
 voi když si představím, jak se mi doera
 vrhne kolem krku: "Tatínku, můj milý ta-
 tínku!" A syn přitjel na svatbu z gymná-
 zia ... půl roku jsem ho neviděl ...
 Prostě, nedostává se mi slovo, tak je to.
 To se potom na karty slovek ani nechce
 podívat.

Icharev

Ale proč mcháte rodičovské cty a kar-
 tam? Rodičovské cty jsou jedna věc a
 karty druhá ...

Alexej

/vejde, Glovo! Váš sluha se necha ptát,
 co s kurtamaj? Majt se nalozit? Konč už
 jsou zaprazení.

Glov

/Svochnjev, Utešitel, Krugel a Icha-
 rev/

11.

No to je beznadějně!

Icharev

Utešitel

Já jsem to říkal hned. Nechápu, že to
 nedovedete spolknout! Stáči se na něho
 podívat a slovek pochopi, že ten se ke
 kartám pohout neda.

Icharev

Alai jen kdyby se poradně zmáčknu! No
 proč jsi ho v tom sám ještě podporoval?

Utešitel

To se jinak neda, kamaráde. Na takové
 lidi musíš jěmět. To by se hned dovři-
 pil, že ho chceš obrat.

Icharev

No a co z toho vyšlo? Stejně ted odjede.

Utešitel

No pokrej, jěste není všem dnům konec.

GLOV

Uctive děkuji, panstvo, za přijetí
rozhovor. Škoda jenom, že jsme se pot-
kali až před mým odjezdem. Ale bůhví,
možná že se ještě někdy potkáme.

Svochnév

Ale jistě! Nežestí nechodí po horách...
totiž, nescházeti se hory s horami, ale...
jistě se potkáme! Když pambu dopustí,
motyka ... tohle ...

GLOV

To je, na mou duši, svatá pravda! Pam-
bu dopustí a uvidíme se třeba zítřa,
to je svatá pravda. Sbohem, panstvo!
Děkuju vám za všecko! A vám, pane Ucti-
teři, jsem ohromně zavázán. Opravdu, vy
jste mě v mé osamělosti hrozně potěšili.

Uctitel

Neděkujte mi, není záč. Dělal jsem, co
bylo v mých silách, víc nic.

GLOV

Měl bych k vám ještě jednu prosbu, když
už jste tak laskav, ale nevím, jestli
můžu?

Uctitel

Jakou prosbu? Řekněte! Udělám všechno,
co budu moci.

GLOV

Uklidněte starého otce!

Uctitel

Jak?

GLOV

Nechávám tedy svého Sasu. Je to skvělý
mladík, dobrá duše, ale málo plátně,
ještě na něj není spolehnouti, dvaadvá-
cet let, co to je, skoro dítě ... Ude-
lal si školy a teď mi chce utéct k husa-
rům, o nicem jiném nechce ani slyšet.
Já mu říkám: "To je prvy, Saso, počkej,
rozhlédni se nejdřív! Proč se hrneš hned
k husarům? Treba máš talent, bude z tebe
úředník. Ještě jsi na světě nic neviděl
a tamto ti neutěče ... " Ale, však ho zna-
te, mladá krev! Vidí jenom tu uniformu,
lesklé knoflíky, šnůry ... Co se dá dě-
lat? Má k tomu holt sklon a to se mu sa-
kazat nedá ... Tak budete tak velmi las-
kav, mly pane Uctitel! Zůstane tedy

ted sám, světl jsem mu nějak záleži-
 tosti. To víte, mladý člověk, stát se
 může veslícos, tak aby ho v bance nějak
 nepodvedli ... čert nikdy nesplí ... Bud-
 te tak laskav a vezměte ho pod svou ochra-
 nu, dohlédněte na něho a chráňte ho před
 špatností. Budte tak laskavi /Vezme ho
 za obě ruce/

Utěšitel

Prostím, prostím! Ode mě může očekávat
 všechno, co by pro syna udělal sám otec.

Glov

Přítelii /Objímaji se a líbají/ To je
 hned vidět, kdo má srdce na pravém místě,
 na mou duši! Pámbu vám to zaplatí! Spohem,
 panstvo, přeju vám z celého srdce, abyste
 se tu měli dobře.

Ioharev

Spohem a šťastnou cestu!

Svochněv

Abyste se šťastně shledal s celou rodin-
 kou!

Glov

Děkuju vám, pánové!

Utěšitel

A já vás vyprovodím a posadím do vozu.

Glov

To jste moc laskav, přítelii!

/Oba odejdou/

13.

/Svochněv, Krugel a Ioharev/

Ioharev

A je pryč!

Svochněv

Jo. A měli jsme jedinečnou šanci!

Ioharev

Priznám se, že když řekl dvě stě tisíc,
 tak by se ve mně krve nedožezal.

Krugel

Člověku se dělá sladko v ústech, když
 si takovou sumu představí.

Ioharev

Když si pomyslím, kolik peněz přijde
 nazmar naprosto bez užtku. No co z to-
 ho, že bude mít těch dvě stě tisíc, když
 to všechno přijde vniveč, když to všechno
 utratí za nějaké hadry a střepy.

Svochněv
 Na to on má neobyčejný talent.

Icharev
 To je frajer! Teprv teď jsem pochopil, proč se tak měl k otci a proč mu přiznává, A všechno to udělal tak šikovně, tak rafinovaně ...

Svochněv
 Bravo! Věc na nás hledí tou přijemnější stranou! /Radosti si mě ruce/

Icharev
 To je válec, ten Utěšitel!

15.
 /Svochněv, Krugel a Icharev/
 Utěšitel
 Nic se nestalo, panové, vůbec nic! Starý odjel, čert ho vem, tím líp, zůstal mladší! Je tady syn. Otce mu dal taky plnou moc a všechna práva, aby zvednul tu hypotéku, a mě pověřil, abych na všechno dohlíd. Syn je pasák: za núsarskou uniformu by dal nevím co. Bude sklizen! Já jdu a okamžitě vám ho přive-du! /Odběhne/

14.
 /Titiz, Utěšitel vběhne s radostnou tvář/
 Utěšitel
 ... že bys nám vytřel zrak.

Svochněv
 Já ti poctivě říkám ...

Svochněv
 Nekecej, Němče, chťel bys víc.

Krugel
 A mě čtvrtina.

Svochněv
 Mě by úplně stáčila i polovina.

Icharev
 Kolik toho na světě přijde nazmar bez obrátí! Kolik je mrtvého kapitálu, který se válí v bance a leží tam jako mrtvola v marnici. To přijde člověku líto. Kolik toho leží v takové agrární bance? Ty peníze bych teď chtěl mít u sebe.

Svochněv
 A všechno to svinstvo sňiže.

Krugel Neuvěřitelné schopnosti!
 Icharev Když říkal ten starý, že tady nechtě syna, přiznam se, že mě to samotného nepadlo, ale jenom na okamžik ... A on hned ...
 Svochněv Ty ho ještě pořádne neznáš, no!

16.

Utěšitel Panstvo, představuju vám Alexandra Mi-
 chalyč Glova. Je to vynikající kamarád.
 Mějte ho rádi jako mě.

Svochněv

Něse seznámení bude jisté ...

Icharev

Pojďte přímo do naší naruče.

Krugel

Glov mladší

Pánové, ja ...

Utěšitel

Zádné cavity, žádné cavity! Především rovnost, pánové! Glove, to jsou všechno kamarádi, a proto k čertu s etiketou! Pojďte si rovnou tykat!

Svochněv

Vyborně!

Glov mladší

Budeme si tykat ...! /Podává všem ruku/

Utěšitel

Tak je to správně! Sklepniku, přines šampanské! Pánové, všiml jste si, že už teď je na něm vidět něco husarského? Ne, tvůj tatíček je, to prosím bez ná-
 dávek, velký dobytek - odpust, když si tykáme - že z takového chlapa by chtěl udělat kancelářskou krysu! Tak co, hochu, kdy se bude sestřička vdávat?

Glov mladší

Ať jde do háje! s tou svou svatbou! Mě to štve, kvůli ní mě otec drží doma už tři měsíce.

Utěšitel

A poslechni, je tvá sestra hezká?

Glov mladší
 Utěšitel
 Jako obrazek ... Kdyby to nebyla ses-
 tra ... no, už by panna nebyla!
 Utěšitel
 Bravo, husare, bravo! To se hned pozná
 řízek! No a poslechni, pomoh bys mi, kdy-
 bych ji chtěl unést?
 Glov mladší
 Proč ne? Pomoh.
 Utěšitel
 Bravo, husare! Tomu se říká opravdový
 hušar, zatracení! Sklepníku, přines sam-
 otevrené lidi já mám rádi! Pojd sem, ty
 duše dobrá, já tě obejm!
 Svochnév
 Dovol, já ho taky obejm. /Objem ho/
 Icharev
 Tak pust, ať ho taky obejm. /Objem ho/
 Krugel
 No tak já ho taky obejm, když musí
 být. /Objem ho/
 Utěšitel
 /Alexej nese láhev, přidržuje prs-
 tem zátku, která vyléti a bouchné
 do stropu. Naléva poháry/
 Panové, na zdraví budoucího husarského ka-
 deta! Ať je z něho největší duellant, nej-
 větší záletník, největší opilý ... nej-
 větší ... krátce a jasné, ať je z něho, co
 chce!
 Vstihn!
 Ať je z něho, co chce! /Pij!
 Glov mladší
 Na zdraví husarů jeho Velicemstva! /Zved-
 ne pohár/
 Vstihn!
 Na zdraví husarů jeho Velicemstva!
 Utěšitel
 Panové, a teď ho hned zasvětime do všech
 husarských zvyků. Pije už dost obstojně,
 jak je vidět, ale to nic není. Musí to
 být taky dábelský karbaník! Hraješ hazard-
 ni hry?
 Glov mladší
 Hral bych. Dlane mě svrbi. Ale nemám pe-
 níze.

Utěšitel
Taková blbost, nemá peníze! Karbaník
si sedne ke kartám s jakoukoliv položkou;
peníze ziska potom, protože vyhraje.

Glov mladší
No jo, ale já nemám ani tu základní po-
ložku.

Utěšitel
Tak ti půjčím. Vždyť ty máš plnou moc
na peníze z banky, ne? My ti počkám -
až ti je dájt, tak nám hned zaplatíš.
A do té doby nám můžeš dát směnku. Ale
ostatně, co to povídám? Jako bys už tuto-
vé prohrál! Stejně dobře můžeš vyhrát
několik tisíc v hotovosti.

Glov mladší
A jestli prohraju?

Utěšitel
Ze se nestydíš! To jsi husar? Příroze-
ně jedno nebo druhé: buď vyhraješ, nebo pro-
hraješ. V tom to právě vězí, v riziku,
v tom je ta hlavní přednost. Protože ne-
riskovat, to dovede každý. Jít si pro
jistou výhru dokáže i ourada, to není
žádné umění.
Vem to čerti / Máme rukou / Co se budu
ohlížet na otce! Hraju!

Utěšitel

Bravo, kadete! Číšník, karty! / Naléva
mu / Co je hlavní? Hlavní je odvaha, tvrdá
ruka a přeskurýchlý úder ... Tak tedy,
panové, udělám vám bankík: pětadvacet ti-
sic. / Rozdáva / No, husare ... Svochněve,
za kolik půjdeš? Jak ty karty dívne cho-
d. Kdybys věděl, co nevíš, víd? Tak co
tam máte, milánkové? To je dvacet, dosta-
ně tři tisíce. / Rozdáva / Hele, husare,
ten to vát, co? Podívej se na něj!
Icharěve, všimáš si, jak mistrovský ted
přikoupil? Proč mu nenaléješ, Svochněve?
A, tam bude zřejmě esoi! Ted má nejvic
Krugel. Jen se nezalkni! No jo, Němec,
ten má vzdácky stěsti. / Rozdáva / Vyborně,
husare! Ted je to tvoje. Slysíš, Svochně-
ve, husar už vyhrál kolem pěti tisíc.
Ten má kliku!

Zatracene, to se mi zacina libit. Sazim
pet set, at se kokky pudrujou!

Glov mladší

Utěšitel /rozdává/ To je chasník, ten husari! Tak, kdo jde? Všichni. Račte přikupovati! ... A co máte?

Icharev
Švochněv
Krugel
Glov mladší
Utěšitel

Dvacet bere! Devatenáct! Sakrai!
Ja jsem s prominutím tropi!
Mám dvacet!

A já jednadvaacet, voko bere: Co se dá dě-
lat, husare? Není každý pátek posvícení.
I v naší ulici bude svátek. Krugle, nech
toho počítat, stejně budeš zase tropi!
Bravo husare, čtyři kůky, to jsem ještě
neviděl! Pánové, blahopřejte husarovi!
/Všichni piji a gratulují mu/

Glov mladší
Utěšitel

Krucifixi! Vabanki!
Bravo, husare! To je tedy husarský kousek!
Všichni si, Švochněve, že opravdový charak-
ter se nikdy nezapře. Až dosud v něm po-
řad ještě bylo možné vidět budoucího hu-
sara. A teď je vidět, že se husarem už
stal. Takovou sílu má matička přiroda ...
Husar pohorel!

Glov mladší
Utěšitel

Vabanki!
Hai Bravo, husare! To je o celých pade-
sát tisíce! Tomu říkám velikorysosti! Může-
te jít hledat, pánové, a já vám říkám, že
nenačtete druhou takovou povahu ... To
je pravý hrdinský čin! Husar pohorel.
Vabank, krucifix, vabanki!

Glov mladší

<p>Utěšitel</p> <p>Glov mladší</p>	<p>Zatracený husari! To je o sto tisíc! Ten je, co? A ty oči, ty oči! Svochněve, po-divej se, jak mu horí oči! V nich je co-si z kutuzova, čestné slovo! To je ten hrdina! Ale, kluci jdou ze školy... No... To je příšerný list... Tak, Svochněve, to si dej zarámovat... Tu sedmu jsi koupil až teď, vid, Němce...</p> <p>Tady je dvatřicet... A husar pohodel!</p>
<p>Glov mladší</p> <p>Utěšitel</p>	<p>Vabank, do háje zelenýho, vabank!</p> <p>Ne, kamaráde, počkej! Už jsi prosázel dvě stě tisíc. Nejdřív zaplat, jinak ne-můžeme začít novou hru. Tolik ti zase půjčít nechceme.</p>
<p>Glov mladší</p> <p>Utěšitel</p>	<p>Ale kde bych je vzal? Já teď nemám.</p> <p>Dej nám směnku. Tvůj podpis stačí.</p>
<p>Glov mladší</p> <p>Utěšitel</p>	<p>Prostím, já jsem pro. / Bere pero/</p> <p>A tu dínou moc na vyzvednutí peněz nám taky sver.</p>
<p>Glov mladší</p> <p>Utěšitel</p>	<p>Tady je.</p> <p>Ted podepis tohle a tohle. / Da mu doku-menty k podpisu/</p>
<p>Glov mladší</p> <p>Utěšitel</p>	<p>Prostím, já jsem ochoten udělat cokoli v /Podepisuje/ No, a je to. Tak a pojďte hrát dál!</p>
<p>Utěšitel</p> <p>Glov mladší</p>	<p>Ne, kamaráde, počkej! Nejdřív ukaz pent-ze!</p> <p>Ale já vám zaplatím. Nemějte strach.</p>
<p>Utěšitel</p> <p>Glov mladší</p>	<p>Ne, kamaráde, peníze na stůl!</p> <p>Ale, krucifix, co to má znamenat?.. Vždyt je to prostě lumpárna.</p>
<p>Krugel</p> <p>Icharev</p>	<p>Ne, to není lumpárna.</p> <p>Ne, to je něco docela jiného. Šance, kama-ráde, šance nejsou stejné.</p>

Svochnév
Ty s námi chceš působil, abys nás obe-
hrál, tak je to, hošane, to známe! Kdo
začne hrát bez peněz, ten hraje proto,
aby si namazal kapsu.

Glov mladší
Tak co vlastně chcete? Chcete mi půjčit
na procenta? Kolik chcete procent? Já
jsem ke všemu ochoten. Zaplatím vám
dvojnásobek!

Utěšitel
Co budeme mít z tvých procent, kamaráde?
My ti sami dáme procent kolik chceš, jen
když nám ukážeš hotové peníze.

Glov mladší
/zoufale a rozhodně/ No, tak rekněte po-
slední slovo: chcete hrát, nebo ne?

Svochnév
Prines peníze a začnem hrát hned.
/vytáhne z kapsy pistolí/ No tak, sbo-
hem, panové. Na tomhle světě se už ne-
setkáme. /Odběhne s pistolí/

Utěšitel
/se lekne/ Ty ... Co to děláš? ... Zblá-
znil ses? Ježíšmarjá, aby se tak oprav-
du zastřelil, to by nám ještě scházelo!
/Běží za ním/

17.
/Svochnév, Krugel, Icharev/
Ještlí se ten husar blázněvej zastřelil,
tak z toho bude polizaniče!

Icharev
At se zastřelil, vem ho čert, ale ne teď!
Ještě ty peníze nemáme! To je ta smůla.
Krugel
Já se bojím všeho. Je velmi pravděpodob-
né, že ...

18.
/Titrz, Utěšitel a Glov mladší/
/ho drží za ruku s pistolí/. Co to vyvá-
díš, kamaráde, luplo ti v bedně, nebo
co? Už měl pistolí v ústech, panové, vi-
děl jste to někdy? Ze se nestydíš!

Vstchni /k němu přistoupí/ Cos to délat? Ty jsi
 blazen! Prosim tě, co tě to popadlo?
 Husare, husare!
 Svochnév Takový chytrý člověk, a pro takovou pi-
 tomost by se zastřelil!
 Icharev To by se patrně muselo postřílet celé
 Rusko, protože každý buď prohrál, nebo
 se chystá prohrát. Kdyby to tak nebylo,
 tak by přece nikdo nevyhrával, to si
 uveďom.
 Utěšitel Ty jsi prostě blbec, nezlob se, že ti to
 říkam. Ty nevidíš, jaké tě potkalo štěstí-
 tí Copak ty nechápeš, jak vyhrál tím,
 žeš prohrál?
 Glov mladší /zlostně/ Prosim vás, nedělejte ze mě
 volaj Co je to za vyhru, prohrát dvě
 stě tisíc?
 Utěšitel Pro pana krále, to je cvok! Víš, co to
 bude za slávu, až se objevíš u pánku?
 Copak je to prkotina? Jště nebyl ani
 kadet, a už prohrál dvě stě tisíc! Tak
 tebe budou husari nosit na rukou, ty
 bláho!
 Glov mladší /poslíněn/ No a co? Myslíte si snad, že
 nemám dost kuráže vybodnout se na všecko,
 když na to přijde? Hrom a peklo! Ať ziji
 husari!
 Utěšitel Bravo! Ať ziji husari! Tramtara, tramtara-
 ra, tramtara, tááá! Sklepničku, šampanské!
 /Alexej přichází s lahve ml/
 Glov mladší /s pohárem/ Ať ziji husari!
 Icharev Ať ziji husari, krucinalli!
 Svochnév Tramtara, tramtara, tááá! Ať
 ziji husari!
 Glov mladší Na všecko se vybodnu, když je to tak ...
 /Postavi pohár na stůl/ Ale to bude pří-
 ser, až přijdu domů! Otec, otec ...!
 /Chytl se za vlasy/

Utěšitel	Tak proč bys jezdit k otci? To nedělej!	Glov mladší	/vyvali oči/ Cože?!	Utěšitel	Jed rovnou k plukni! My ti dame na vý- zbroj a výstroj. Svochněve, musíme mu, kamaráde, špendyrovat dva tisíce, ať si porádně zarádl, kadeti! Já si všim, že tam má jednu ... Černé oči, černé vlasy, co? ...	Glov mladší	Krucifix, poběžím k ně a vletím jí rov- nou do podpaubi!	Utěšitel	To je husar, co? Svochněve, máš u sebe dva tisíce?	Icharev	Ale já mu dám ze svého. Ať si zarádl, co hrdlo rádl!	Glov mladší	/bere bankovky a mává s nimi ve vzduchu/ Sampanské!	Utěšitel	Sampanské!	
Utěšitel	At zít? Dame nu hoble, jako jsme to dělá- vali u nás v plukni! Jedem! Chyťte ho!	Glov mladší	At zít husari!	Utěšitel	At zít ... Svochněve, že nevíš, co mě napadlo? Dame nu hoble, jako jsme to dělá- vali u nás v plukni! Jedem! Chyťte ho!	Glov mladší	Utěšitel	/Všichni ho chytli za ruce a nohy, Icharev se nastaví jako hoblavaci stolice. Všichni zpívají na známou melodii/	Glov mladší	Takhle jedou mali panti, takhle jedou velci panti, Takhle jedou husari, když se řádně naparti!	Hurai!	Hurai!	Glov mladší	Hurai!	Utěšitel	Hurai! /Poutaví Glova mladšího, nalévají. pohary, pijí!

/Glov mladší udeřil prázdným pohárem o podlahu. Ostatní ho následují, rozbiřejí své poháry o podlahu, o podpatky apod./

Glov mladší

Jdu přímo k ní.

Utěšitel

A my za tebou nemůžeme, co?

Glov mladší

Ani napadá! A kdyby někdo chtěl ... tak si to vyřídíme jinde! Navrhnou šavle!

Utěšitel

Hai! To je duellant, panové! Září jak Othelo a je vznětlivý jako střílný prach. To není žádná prskavka, panové, tomu se radši vyhnout! No, sbohem, sbohem, hussare, my tě nezdružíme!

Glov mladší

Sbohem!

Svochnév

A přijď nám to potom vyprávět.

/Glov mladší odejde/

19.

/Titiz, kromě glova mladšího/

Utěšitel

Musíme s ním zatím laskavě, dokud ty peníze nemáme. Pak at ho vezme čert!

Svochnév

Já se bojím jen toho, že se to bance nějak protáhne a že ...

Utěšitel

Ano, to by byla chyba, ale ... Ostatně, to znáte sami, na to máme prostředky.

Dělej co dělej, bude se muset pár ouradů trochu podmazat, pro pořádek: kdo máže, ten jede.

20.

/Titiz a úředník Zamuchryškin, vsune hlavu do dveří; je oblečen do poněkud obnošeného fráčku/

Zamuchryškin

Dovolte, prosím, není tu Alexander Michajlovič Glov?

Svochnëve

Ne. Před chvílí odešel. Co si přejete?

Zamuchryškin

Utěšitel

A kdo jste?

Zamuchryškin

Jsem úředník z banky ...

Utěšitel

A tak. Raďte, prosím, dál. Posadte se, prosím! V tom jsme totiž, v tom řízení, všichni co nejloubeji zainteresováni. Tím spíš, že jsme s panem Gloverem uzavřeli jistou přátelskou dohodu. A proto pochopíte, že jak on, tak on a tak on /ukáze na ně postupně prstem/ vám bude upřímně věčný. Jde jenom o to, abychom co možná nejrychleji dostali z banky ty peníze.

Zamuchryškin

Utěšitel

Driv než za čtrnáct dní to, prosím, níkterak nepůjde.

No to je strašně dlouho. Vy jste zřejmě přeslechl, že od nás můžete očekávat upřímnou vděčnost ...

Zamuchryškin

To se rozumí samo sebou! Upřímnou vděčnost ... jak bych to mohl přeslechnout? Vždyť právě proto říkám "čtrnáct dní", protože jinak byste si na ně počkali aspon tři měsíce. Peníze nedostaneme dřív než za deset dní a teď nenajdete v celé bance ani vlnu. Minulý týden jsme inkasovali půldruhého miliónu, ale všechno už jsme to předisponovali. Tri stávkari ještě čekají a to nám už v únoru zastavili les, pole a vesnici.

Utěšitel

No tak to platí pro ostatní, ale pro nás, protože jsme přátelé ... My se prostě musíme líp poznat ... A co? Vždyť jsme jenom lidi! Jak vám říkájí? Rentierlejí Perpentýč? Nebo jinak?

Zamuchryškin

Psouj Stachic, prosím.

Utěšitel

No, to je skoro totéž. Tak poslyšte, Psouj Stachic! Mluvíme jako stari píá- telé! No, jak se vede? Co pořád děláte? Co v práci? Co v úradě?

Zamuchryškin Utěšitel
 Co by bylo? To je jasné: úrad je úrad.
 A máte z toho úradu nějaký, jak se říká, zisk? ... Prostě: kolik vám dávají?
 No to se ví, to přece víte sám, z čeho by clovek jinak žil?
 Utěšitel
 A to u vás v bance, řekněte mi to otevřeně, slouží samí takovi chamtivci?
 Zamuchryškin
 Co má být? Já vidím, že si ze mě děláte legraci. Pánové! Ted si taky páni spisovatelé dělají legraci z těch, kdo berou úplatky! Tak jen ať se pořádně rozhlídou a uvidí, že bere každý! A čím stojí výš, tak tím víc bere! A třeba vy, páno-ve! Akorát, že jste si vymysleli uslech-tilější název: upřímná vděčnost nebo pozornost či buhvi co. Ale ve skutečnosti jsou to zase úplatky, jenže v jiném vy-dání.
 Jak vidím, Psoj Stachič se nám urazil. Tak to vypadá, když se clovek dotkne něčí cti!
 Zamuchryškin
 Čest je věc velice choulostivá, to přece víte. Ale proč bych se urážel? Já už jsem si svoji prozřel, milý pane.
 Utěšitel
 No dobrá, promluvme si přátelsky, Psoj Stachiči! Jak se vám darí? Co děláte, jak se máte? Co vaše zdraví? Co žena, co děti?
 Zamuchryškin
 Děkuju za optání: pámbu mi pozeňmal. Dva synové už chodí do školy. A dva další jsou ještě malí. Jeden běhá ještě v ko-šilce a druhý leze po čtyřech.
 Utěšitel
 Ale ručičkama už umějí hrabat, co?
 Zamuchryškin
 No vy jste opravdu, pánové ... Už zase začínáte! Já nevím, ale ...
 Utěšitel
 To nic, to nic, Psoj Stachiči! Vždyť je to z přátelství! Copak na tom něco je? Vždyť jsme lidí! Podej pohar šampanského pro Psoje Stachiče! Mychle! Ted už jsme

No, uvidíme! / Vstane / Ale říkám vám ote-

Zamuchryškin

Postýste, Psoji Stachtí, vrate se k té nasti záležitosti. My to máme, ze ano, a vy už to s vašimi nadřizenými nějak stouknete. Jak, to víte sám ne-
Stachtí, moc vás prosím!

Utěšitel

Řeknete úplatek! Ale kdyby nebyl hloupej, tak moh drzet jazyk za zuby. vzdyt ho nikdo nenutil, aby to vykřádal. Takže to nebyl úplatek, ale trest boží.
kati jenže jsem už přivezl do tovarny kotle, rozumíte, a všelijaké nářadí, čekají jenom na peníze! Podnikatel vidí, že na dlaní chlap nenajde a ty dva tisíce pošal. A navíc dvě kila čaje každému z nás. Hej, jak jsem k němu hned dou chvilí peníze. Tak jsme k němu hned poslal se vzkazem: hele, posíl dva ti- sice a peníze budou hned. Jinak budeš dě- velkostatkářem napul a čekám od něho kaz- tel byl tak prastěný, že si pustil ve mě- do něčeho jiného, a s kým to dělá napul. ty peníze chce investovat do tovarny nebo to se ví, že my to jako nevíme, jestli jakou tovarnu napul s podnikatelem. No dnech si má vyzvednout peníze. Stavi ne- hotovo jak se sluší a patří, v nejbližších vil v bance svoje panství, všechno už je Frakasov - jestli ho rácte znát - zasta- z větší části zavínil sám. Velkostatkář Jo. To bylo takhle: ten podnikatel si to /vypije pohár a opte se rukama o kolena/

Zamuchryškin

To se taky vyskytuje v našem kraji?

Utěšitel

Dostal. Od jednoho podnikatele.

Zamuchryškin

Postal jste ho jisté darem!

Utěšitel

precé jako stál známí, ne? My se k vám někdy vypravíme na návštěvu, co říkáte? /si vezme pohár /jen rácte, pánové! Rek- nu vám otevřené, že takový čaj, jako bu- dete pit u mě, nenajdete ani u guberná- tora.

Zamuchryškin

Vřeně, že tak brzy, jak to chcete, to nepřijde. Ať mě buď poptáte, jestli se teď v bance najde aspoň zlámanej pětáček! No, uvidíme!

Utěšitel

A jak se na vás doptáme?

Docela prostě: Psů Stachů Zamučryškin. Šponem, panové! /Jde ke dveřím/

Zamučryškin

Psů Stachů! Prosim vás, Psů Stachů! /Rozhlédne se/ Kouknete na to!

Švochněv

Psů Stachů! Prosim vás na kolenu: pomozte!

Utěšitel

Jak jsem řekl: uvidíme! /Odejde/

Zamučryškin

Zatraceně, budeme muset čekat! /Bíje se rukou do čela/ Ne, já letím za nimi! Přeba se dá pohnout, když se rádně podáme! Aby ho čert vzal, já mu vrazím tři tisíce, at se snaží! /Odběhne/

Utěšitel

21. /Švochněv, Krugel, Icharev/

Samozřejmě! Nejlepší by bylo hned - a je po ptáčkách.

Icharev

Kdybysme je tak nepotřebovali! Ale my je potřebujeme. A jak!

Švochněv

Snad ho nějak /naznačuje podmažnutí/ ukčeá ...

Krugel

Copak nemůžete pár dní ...

Icharev

22.

/Tittiz a Utěšitel/

/vejde, zoutale/ Zatraceně, dřív než za čtyři dni se to pry neda zmažnout! Panové, já si snad hodím laso!

Utěšitel

Co tě to popadlo? Snad ty čtyři dni můžeš me počkat, ne?

Icharev

Svochnév

Utésitel

V tom je právě ten vtíp, kamaráde, že nemůžeme! To je pro nás strašně důležitá! Počkati! To ty nevíš, ale nás čekají v Novgorodě každý den. My ti to ještě neřekli? Před čtyřmi dny jsme dostali zprávu, že si máme pospíšet a sehnat za každou cenu nějaké prachy. Jeden obchodník tam přivez zboží za šest set tisíc, v úterý jednáni uzavrou a peníze budou v hotovosti. A všera přijel další s konopim a má ho za půl milionu.

Icharev

Utésitel

No a co! Starti obchodníci zůstali doma a poslali místo sebe své syny, to je ten fór!

Icharev

Utésitel

A kde je řeceno, že synové budou určité hrát karty?

Icharev

Utésitel

A je ta věc úplně jistá? Víe než jistá! Proč si myslíš, že nám dali vědět? Všechno už záleží jenom na nás. Ted je každá minuta drahá.

Icharev

Utésitel

Krucinál, tak co tedy sedíme? Pánové, do-mluvili jsme se, že budeme operovat spo-letně!

Ano, v tom je naše síla! Poslechni! Něco mě napadlo. Ty přece zatím nikam nespěcháš. Peníze máš, omdesát tisíc. Dej nám je a

vězmí si za to směnku toho Glova. No máš zaručených sto paděsát tisíc, to je skoro dvakrát tolik, a nám tím strasně přichněš, protože peníze teď potřebujem tak, že jsme za každou stovku ochotni dát s radostí třeba tři.

Prosim, proč ne... Abych vám dokázal, jak pěvně je naše přátelství... /Jde ke kufříku a vyzná kupu bankovek/ Tady máte osmdesát tisíc!

A tady máš směnku! Já teď bezím za tím Glovem a přivleču ho sem, aby se to do- mluvílo, je to formalita, ale nutná. Krug- le, odnes ty peníze ke mně do pokoje, ta- dy máš klíček od mého kufříku.

/Krugel odejde/

Kdybychom to mohli zatídit tak, abychom večer vyrázili, to by byla nádhara! /Odejde/

Icharev

Utěšitel

No přitrozně, ovšem! Tady nelze ztráčet ani minutu!

Icharev

A tobe radím, abys tu taky dlouho nedre- pěl. Jak dostaneš prachy, vydej se za námi. Dvě stě tisíc! Vis, co s tím všec- ko můžeš udělat? S tím vyhodíš do nově- tři celý Novgorod... Ach, zapomněl jsem Kruglovi říct jednu důležitou věc. Pockej, já se hned vrátím! /Spěšně odejde/

Švochněv

23.

/Icharev sám/

Icharev

Ze to ale vzalo obrati Co? Jestě ráno jsem měl pouhých osmdesát tisíc a k ve- čeru už mám dvě stě! Co? Vždyť pro něko- ho to znamená celý život pracovat, za to platí věcným vysedáváním, odříkáním, zdravím. A tady za několik hodin, ba co dim, za pár minut, je ze mě boháč! Dvě stě tisíc se nevalí jen tak na ulici! Kdopak ti dnes dá dvě stě tisíc? Který statek nebo tovarna dnes vynesá dvě stě tisíc? Když si představím, že bych teď

seděl doma na vesnici a mohl se tam se
 správcem a s nevolníky, tak se mi dělá
 špatně! Kdepak, na to já nejsem! Igno-
 rantství, které se na člověka lepí na
 vesnici, to potom neseškrábeš ani no-
 zem. A nejlepší léta bych ztratil zdi-
 mím nevolníky a hltáním správců...!

Ale já se chci stykat se vzdělávanými lid-
 mi! Ted na to mám! Ted nemusím počítat
 každou promarněnou hodinu. Můžu se věno-
 vat tomu, co přispívá ke vzdělání. Poje-
 du do Petrohradu, podívám se do divadla,
 prohlédnu si mincovnu, projde se kolem
 paláců, po Anglickém nábřeží, proběhnu
 Letní park... Pojeď do Moskvy a pooběd-
 vám v Grandu. Můžu se oblékat jako lidé
 v hlavním městě, jsem na jejich úrovni,
 můžu plynit povinností osvěcenoého člověka!
 A co to způsobilo? Čemu za to děkuju?
 Jenom tomu, čemu se říká podvod! Ale
 to je blbost, to vůbec není podvod! Pod-
 vodníkem může být člověk od narození,
 ale tohle vyžaduje dlouhé hodiny studia
 a praxe. - No, dejme tomu, že to byl pod-
 vod. To je taky nutná věc: kam se dneska
 bez podvodu dostaneš? Určitým způsobem
 člověka varuje. No kdyžbych si to všechno
 všechny ty flinty, kdyžbych si to všechno
 neosvojil, tak by mě třeba zrovna podved-
 li. Vždyť to přece chtěli udělat, ale
 když si všiml, že nemáš co dělat s ná-
 jakým nymandem, sám se rozhodl požádat
 mě o pomoc. Kdepak, chytrost hýbe světem!
 K životu člověk potřebuje vtip: já se na
 to dívám takhle: žit jako hlupák, to není
 umění. Ale žit vtipně a chytré, žit tak,
 že všechny podvedeš, ale tebe nepodvede
 nikdo - to je kumšt, to je ukol a cíl!

/Icharev a Glou mladší rychle
 vběhne/

Kde všichni jsou? Ted jsem byl v pokoji,
 tam je prázdnou!

Za okamžik jsou zpatky, jenom si někam
 odskočil!

Glou mladší

Icharev

Glov mladší

Jak odskočil? A pentize? Čhtěl přece
prachy!

Icharev

Ano, já se s ním vyrovnal, teď je ra-
da na tobě.

25.

/Titiz a Alexej/

Alexej

/Glovovi/ řáči jste se ptát, kde jsou
pani?

Glov mladší

Ano.

Alexej

Už odjel.

Glov mladší

Jak to, odjel!

Alexej

Zapřazený viz na ně čekal aspon půl hodí-
ny.

Glov mladší

/spráskne ruce/ Tak. A teď v tom lítáme
oba!

Icharev

V čem? Já nechapu ani slovo. Utěšitel se
musí každou chvíli vrátit. Řekl ti přece,
že teď máš celý dluh vrátit mně?

Glov mladší

Jaky dluh, kručitixi! Až naprši a uschne!
Copak nevidíš, že s tebou zahráli haba-
duru -- jak s malým klukem!

Icharev

Co to meleš za nesmysly? Ty máš asi porad
jeste v hlavě, ty jsi nevystrizlivěl.

Glov mladší

Tak v hlavě máme asi oba, ale seno! Pro-
bud se, prosím tě! Mysli si, že já jsem
Glov? Já jsem právě takový Glóv, jako ty
jsi čínský císař.

Icharev

/neklidně/ Prosim tě, počkej, co to ke-
cáš? ... Byl tady tvůj otec ... a ...

Glov mladší

Ten děda? Tak za prvé to není otec a
sotva bude mít děti, aby ho čert vzal!
A za druhé to taky není Glóv, ale Kryni-
cyn, a ne Michal Alexandrovič, ale Ivan
Klimyč, a za třetí patří do jejich party.

Postouchej, nech toho! Tady jde o vážné věci! S tím se nezertuje!

Icharev

A kdo tady zertuje? Jel jsem v tom taky, a teď jsem namydleně! Slibili mi tři tisíce, když se budu snažit.

Glov mladší

/k němu přistoupí, rozhorleně/ Povídam ti, nedělej si legraci! Myslíš, že jsem takovéj blbec! ... Co ta plná moc, co ta banka ... a co ten úředník z banky, co psou sta-
chtě Zamuchryškin? Ty si myslíš, že pro něho nemůžu okamžitě poslat?

Icharev

Za prvé to není úředník z banky, ale státní kapitán ve výslužbě, a patří taky do jejích party. A nejméně se Zamuchryškin, ale Murzatejkin, a není to psou sta-
chtě, ale Flor Semjonovič.

Glov mladší

Kdo jsem já? Já byl slušný člověk. Vzáil mě ke stolu a prohrál jsem i kosiil. Co jsem měl dělat? Přece nechcípnu hlady! Tak jsem to za tři tisíce vzal, že ti za-
hraju divadlo a voholime tě. Říkám ti to na rovinu, co bych kecal.

Icharev

/zoufale/ A ty jseš kdo, ty bídáku? Kdo jseš ty?

Glov mladší

/ho chytí pod krkem, vztekle/ Ty gannere, ty graze ...!

Icharev

/stranou/ Věc zřejmě dospěla ke rvačce. Já se uklidim! /Odejde/

Alexej

/ho vleče/ Jdem! Jdem!

Icharev

Kam? Kam?

Glov mladší

Kam? /Zurivě/ Kam? K soudu! K soudu!

Icharev

Prosim tě, na to nemáš právo!

Glov mladší

Goze? Nemám právo? Olouplil jste mě, ukradli jste mi peníze ... za bílého dne ... vylouženým podvodem! Já že nemám právo? To mi povíš ještě jednou, až budeš sedět ve vězení, že nemám právo!

Icharev

o drobne!

/vztekle/ Ta mi může být ukradená, celá
 Adelaida! /Chyť Adelaidu Ivanovnu a hodi
 ji do dveří. Karty se rozletnou po podla-
 ze/ Taková podrazníci! To je ostuda lid-
 stvai To je hanba lidského pokolení! Já
 se prostě zblázním, to je hotová věc!
 Tak dabelsky to všechno bylo připravené!
 Tak jsem vymákané! I otec. I syn. I ten
 úředník Zamučrýskín. Všecko to vypadalo
 tak přirozené! A já si nemůžu ani stězo-
 vat! /Vyskočí ze židle a rozčileně chodí
 po pokoji/ Stojí to člověku za to, aby si
 vymýšlel nějaké finty? Stojí mu to za to,
 aby využíval svého ratiňovaného mozku?
 Aby se zdokonaloval, třibil, aby zjemno-
 val prostředky...! Krucifix, nestojí!
 Proste ani uslechnitla horlivost, ani dri-
 na bezesných nocí - všechno je to na nic,
 protože se hned vede tebe najde podraz-
 ník, který ti udělá ještě větší podraz-
 lump, který ve chvíli vyhodí do vzduchu
 budovu, na níž jsi léta pracoval. /Zlost-
 ně mávne rukou/ Krucifix! Kde už by měl
 člověk žít, aby ho nemohl napálit! U nás
 má holt stěstí jediné tupec, který si nic
 neuvědomuje, o nicem nepřemýšlí, nic ne-
 dělá a jenom hraje s oštepánými kartami

Icharov

/nakoukne do dveří/ Ukliční se! Jste
 nejst na dne! Máš ještě Adelaidu Ivanov-
 nu! /Zmizí/

Glov mladší

/si rve vlasy/ Krucifix, je to tak! ...
 /Padne do židle, Gllov mladší mezitím od-
 běhne/ To je parádní podraz! To je dabel-
 ský trik!

Icharov

Zákonem by ses moh ohánět, kdyby ses ho
 držel! Hezky si vzpomen: dal ses dohroma-
 dy s partou, že mě podvedete, abych se
 šel klouzat? A karty byly tvoje? Ba ne,
 kamaráde! V tom je právě ten vtíp, že ty
 nemáš právo si stěžovat!

Glov mladší

Překoj, až pochytají celou tu vaši gráz-
 louskou bandu! To uvidíš, co to je, pod-
 vādět důvěřivě a poctivě lidí. Na to má-
 me zákony! Rozumíš! Zákony! /Táhne ho/

N. V. Gogol

HRACI

Příběh dávno uplynulých dní

Z ruského originálu Igorki / Moskva, Goslitizdat 1959,
Sobranije sočiněnij T. 4 / preložil Leoš Suchařípa. Obálku
navrhl Josef Vršálek. Rozmnožila DILIA v Praze. Odpovědná
redaktorka Emilie Šranková.

39 - 11.280 - 83

13/5

První náklad 150. Stran 48.

Cena rozmmození Kčs 10,-